

Életmentő kitüntetése

Életmentés során tanúsított önfeláldozó magatartása elismeréseként a Minisztertanács Életmentő Em-lékéremmel tüntette ki Szatmári Mihályt, a szentesi 603. számú Szakmunkásképző Intézet második osztályos tanulóját. Tegnap, csütörtökön Szegeden a megyei tanács székházában Szabó Sándor, Csongrád megyei tanácselnök ünnepélyes keretek között adta át a kitüntetést.

Szeptember 14-én a reggeli órákban egy fiatal kislány öngyilkos akart lenni és a szentesi ligeti strand bejárata előtt a Kurca-hídról a patakba ugrott. Szatmári Mihály osztálytársával a hídon ment keresztül, amikor arra lett figyelmes, hogy egy kisgyermek kiabál, testvérét mentse ki. A fiatalember a partra szaladt, ruhástól a vízbe ugrott és a fuldokló lányt tiltakozása ellenére a partra húzta. Szatmári Mihály bátor, önfeláldozó magatartásával, élelete kockáztatásával hozta ki a vízből a fiatal lányt, és mentette meg a biztos haláltól.

Tanácskozások, találkozók

Tegnap, csütörtökön délután székfoglalóval folytatta munkáját a diákok nemzetközi békekonferenciája Szegeden. Megvitatották az oktatás, a tudomány és a kultúra szerepét a békeharcban, valamint az ifjúsági és diákszervezetek feladatait, a leszerelésért folyó küzdelemben.

Délután Bányainé dr. Birkás Mária, a Szeged me-

gyei városi Tanács elnökhelyettese fogadta a delegátusokat. A találkozón tájékoztatta a fiatalokat városunk életéről, valamint szözlött a városi tanács békeharcos feladatairól. A nemzetközi konferencia résztvevői este a Juhász Gyula Művelődési Központban a magyar béke-mozgalom képviselőivel találkozottak.

A hét végén ismét lezárják a hidat

A hét végén, szombaton reggeltől vasárnap estig ismét lezárják a belvárosi közúti hidat a gépjárműforgalom elől. A gyalogosok és a kerékpárosok átmenetnek a túlpartra a hídráz idején is. Az október 30-31-i forgalomkorlátozáshoz hasonlóan szervezik meg az autóbuszok terelőútját: részben az új hidon át, részben rövidebb úton, illetve a V-észeket e két napon nem is indítják.

A trolibuszok a Bartók Béla tér és az Óthalmi úti, valamint a Vidánián levő végállomás között ingáznak. A korábbi hídráz tömegközlekedési módosításai kiegészülnek azzal, hogy a Bartók Béla tér és az újszegedi gyermekkorház között trolipótló autóbuszokat indít az SZKV — természetesen az új hidon át.

A Volán-autóbuszokra emelt nem érvényesek a trolibérletek és igazolványok, azokat csak a trolipótló autóbuszokon fogadják el.

Tudományigényesebb gazdaság

Beszélgetés dr. Tóth Jánossal, az MTESZ főtíkárával

Tegnap, csütörtökön Szegedre látogatott dr. Tóth János, az MTESZ főtíkára. Találkozott az egyesület szegedi szervezetének vezetőivel, többek közt dr. Fejes Pál elnökkel és Nagy Ernő tíkárral. Megbeszélést folytatott dr. Komócsin Mihállyal, az MSZMP KB tagjával, a megyei pártbizottság első tíkárával és Szabó Sándorral, a Csongrád megyei tanács elnökével. Délután részt vett az MTESZ megyei szervezete végrehajtó bizottságának ülésén. Szegedi látogatása alkalmából beszélgetett lapunk munkatársa dr. Tóth Jánossal.

— Az MTESZ rendelkezésére álló eszközök és a szövetség jelenlegi szervezete mennyiben teszi lehetővé a valóban operatív munkát, például a politikai, kormányzati döntések előkészítésében való részvételt?

— Az előttünk álló időszak társadalmi-gazdasági feladatai követelményeket állítanak az MTESZ és 32 tagegyesületre. Munkánkban új elem, hogy a Minisztertanács döntésének megfelelően az MTESZ-t intézményesen be kell vonni minden nagy fontosságú műszaki-gazdasági döntés előkészítésébe és végrehajtásába. Ennek szellemében a szövetség segítette a döntés-előkészítés munkáját, például olyan kérdésekben, mint a VI. ötéves népgazdasági tervkonceptió, a lakáskérdés, az iskolarendszerű technikusok, vagy a kutatóintézet hálózat továbbfejlesztése. A szövetség legújabb példaként megbízást kapott, hogy az Országos Műszaki Fejlesztési Bizottság irányításával, az Akadémiával és a TOT-tal közösen dolgozza ki a műszaki-gazdasági értelmiség helyzetének az ezredfordulói szövegkonceptióját.

— Tapasztalataink szerint a párt és a kormány támogatja javaslatunkat a döntések meghozatalakor. Az utóbbi időben egyre több önálló — az állami szervek munkáját kiegészítő — kezdeményezést is várunk tőlünk. És nem is csupán ötleteket, hanem a megoldás módjainak és feltételeinek kidolgozását is. Ez sokszor operatív feladatot igényel, aminek nem mindig tudunk eleget tenni. Az MTESZ — társadalmi szervezet lévén — nem minden esetben tud gyorsan és operatív módon reagálni a párt- és állami szervek igényeire.

— Véleménye szerint milyen szerepet tölthet be az üzemek, vállalatok életében az MTESZ?

A vállalati önállóság és a vállalati döntések felelősségének növekedésével együtt egyre fokozottabb igény jelentkezik a tudományos egyesületek vállalati jelenlétére. Az üzemi szervezetek száma 1978 óta megkétszereződött, jelenleg mintegy 1200 üzemi csoport működik. Az MSZMP Politikai Bizottságának ajánlása alapján az üzemi szervezetek tevékenységének az eddigieknél nagyobb mé-

sék meg a szellemi foglalkozásuk lakásépítési támogatásában meglévő hátrányos megkülönböztetéseket. Át kell gondolnunk érdekelté- gi rendszerünk ellentmondásait is. Úgy gondolom, hogy a bér- és keresetszabályozási rendszer egyes elemei túlhaladtak és megértek a változtatásra. Emellett jövőre az MTESZ keretében fokozatosan megteremtjük a társadalmi munka keretén túl a vállalkozásszerű munka lehetőségeit is. Mindenképpen fontosnak tartanám, hogy például egy mérnök számára ne elsősorban a rang és beosztás, hanem a rang és beosztás, a munkaanyagi és erkölcsi megbecsülést, hanem a produktív.

— A jövőben milyen szerep várható az MTESZ-re?

— A tudományos egyesületek és az MTESZ rendelkezésére álló tudományterületi először találkozott a népgazdasági célokkal. Hiszen alapvető célunk a korszerű, gazdasági és versenyképes termékek mennyiségének növekedése, s emellett a szocialista demokrácia továbbfejlesztése, vagyis az, hogy az emberek értsék, mit és miért kell tenniük. Az MTESZ-nek szükség szerűen egyre nagyobb feladata lesz a gyakorlatban. Bizonyosra vehető, hogy az ezredfordulói gazdasági tudományigényesebbé válik. Alapvetően fontos a tudományos eredmények gyakorlati alkalmazásának felszólítása az alkotó szellemi energiák fokozottabb mozgósítása, hasznosítása. Gazdaságunk minden bizonnyal a jövőben is alapvetően „kötvető” jellegű marad, de szellemi és anyagi erőforrásainkat koncentrálni kell néhány területen élenjáró eredményeket is el akarunk érni. Például az elektronikában, az információ-továbbításban, a biotechnika szélesebb körű kibontakoztatásában. E feladatok megoldásában nagyon fontos szerepe lesz a szövetségnek. Mondhatnánk, ha nem volna MTESZ, a fejlődésnek és szakaszában ki kellene találni.

Szavay István

És áll a ház...

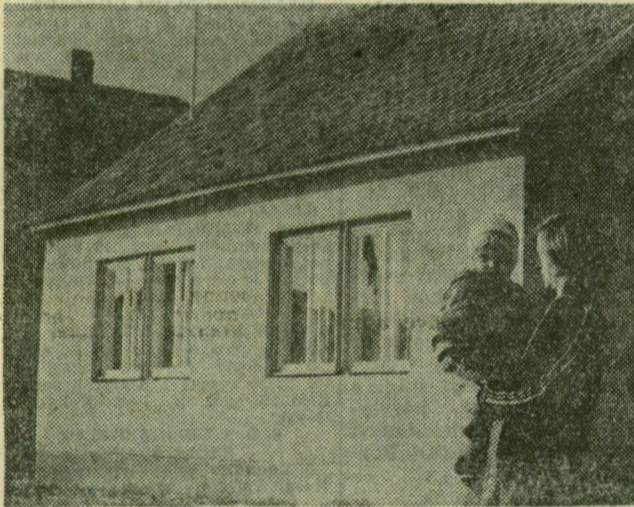
Egy hír az újságban. Olyan, mint az utolsó oldal minden nap, melyet egyetlen közös nevezőre hoz a rövid olvasnivalókat keresgélő olvasó: krimi. Hogy aztán meglóptak valakit, vagy garázdát fogtak el, család köröz a rendőrség, vagy közlekedési baleset szerepel a sorokban, nem sok különbség az ismeretlenek iránti részvétlen újságfigyelés számára. Sokszor bele sem gondolunk, milyen viharokat kavarnak ezek a nálunk érdekeltebbek körébe. Csak eseményt látunk, tragédiát nem.

A tavaly szeptember 29-i számunkban, majd október 15-én egy rendőrségi felhívás témaként — „egy hír a sok között” — fordult elő, hogy egy autós szabálytalanság elkövetésével a bordányi kanyarban, s elűtött egy szabályosan haladó biciklist. Szabálytalanság, agresszív közlekedés — valami efféle figyelmeztetést jelent az átlagolvasónak. Ott, a helyszín környékén többet: Mangó Mátyás meghalt, egy harmincéves fiatalembernek árva maradt két gyereke, s egy jó munkatársat hiába vártak a bordányi Előre szakszervezetek építőbrigádjába.

— Mindenkit megrázott a hír. Az elnökünk, Gál Jenő — sajnos azóta ő sem él már — sírt, amikor meghalott. S nemcsak a sajnálatból, hanem a tehetetlen dühből is — amit az értelmetlen halál miatt érzett. Fogcsikorgatva fogadta meg: segíteni kell az özvegyet a két kicsi gyerekkel, akiknek immár reménytelenül vált, hogy valaha is önálló otthonuk lesz — mondja Pálfi Istvánné dr., a szakszervezet vezetője, aki nem kevésbé mély érzelmi kötődéssel viseltetik az ügy iránt.

Ó volt, aki a legtöbbet intézte a tragédiát követő időkhöz, az, aki egy ígéret jogi lehetőségeivel megtagadta valóságát is érzé- jen.

A tanyán egyedül maradt kétgyerekes anya még javában fizette a szebb jövőtük zálogaként ve' telek részleteit, mikor a férj családja — bajban ismerszik meg az igazi emberiség! — felkarolta, s egyikük otthon adva beköltöztetett őket a kőszeg- be. Eközben a szövözetet „nyélbe ütötte” a házépítéshez szükséges összes adminisztrációs és hitelügyet. Az új elnök, dr. Masa István nem kevésbé támogatta az akciót, mely végül is 130

ezer forintnyi értékkel járult hozzá a házépítéshez.

Az anyagszállítást is megoldotta a szövözet, s mi sem természetesebb, hogy a volt munkatársak jelentkeztek házépítésre az összefogáshoz segédkező nyújtó Mangó családdal. Három nap alatt felhúzták a falakat. A támasz nélkül maradt asztalozónak ez a három nap talán évtized gyümölcset jelentett. Mecseki Vilmos, Lábrán Sándor, Rovó Ferenc, Szögi István és Samu Sándor építészvezető munkáját dicsérik a felrakott téglák Később persze nem ment ilyen rekordgyorsasággal, de végül is: áll a ház. Három hete beköltözött az asszony a két gyerekkel.

Igaz, a vakolatszági házban semmi, de talán így is helyes: senki nincs a helyén, s a konyhát, fürdőszobát

még építik-vakolják, de már fedél van a Mangó gyerekek feje fölött.

A szöke kis Peti barátságosan hunyorít az idegenre, játékosan körbetotyogja, láthatóan jól érzi magát. Hiszen már van otthona. Nem is tudja, ki hiányzik. Nekik most így teljes az élete. Ő már tud mosolyogni — heverte anvja küszködik a könnyekkel, a mosoly, az enyhülébb arkifejzés villámlanysí vendég még zilált arán, s ember legyen a talpán, aki eldönti, minek szól az elérzékenyülés, amikor szemét körbehordozza párhetes birodalmán, a jóakaratsból emelt falakon: annak-e, AMI VAN, vagy annak-e, AKI NINCST?

— Mit gondol, miért csinálták, akik segítettek?

— Szerették a férjemet.

I. Zs.

Diákör konferencia

Évtizedesnél régebbi hagyomány már a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán, hogy a hallgatók évente kapnak egy napot, amikor mindazok számot adhatnak képességeikről, akik az előző egy-másfél évet kemény, elmélyült tudományos kutatómunkára fordították. A főiskola tudományos és művészeti diákkörének tegnap, csütörtökön megrendezett idei konferenciáján dr. Szendrei János főigazgató az alkotói szemlélyiség kibontakoztatásának fontosságát hangsúlyozta megnyitójában — s hogy mennyire indokoltan, azt mindennél jobban bizonyít-

ja az a 125 előadás, illetve dolgozat, amelyet kilenc szekcióban (pedagógia, pszichológia—köznevelés, tantárgypedagógia—oktatástechnológia, történelem—marxizmus, irodalom—esztétika—néprajz nyelvészet, biológia—természettudomány, földrajz—mezőgazdaság, földrajz—testnevelés) bocsátottak vitára és elbírálásra a résztvevők.

A főiskola hallgatóin kívül külföldi és hazai felsőoktatási intézmények diákjai is szerepeltek a konferencián: az NDK-ból, a potsdami Karl Liebknecht pedagógiai főiskoláról, a csehszlovákiai Nyitra tanár-

képző intézményéből éppen úgy Szegedre látogattak diákoládók, mint a nyíregyházi, az egri, a szombathegyi tanárképző főiskoláról, a bajai tanítóképzőből, a kecskeméti óvónőképzőből, a budapesti gyógypedagógiai tanárképző főiskoláról és a Magyar Testnevelési Főiskoláról — vagy éppen a JATE-ről és a SZOTE-ről.

A szekciósülés után nyílt meg a képzőművészeti alkotók kiállítása az intézmény Teleki Blanka Kollégiumában, a főiskola dísztermében pedig az énekzenetanszék előadói diákköre adott hangversenyt a Kodály-centenárium tiszteletére.

Fiatalok érdekvédelméről

Ülésezett a megyei KISZ-bizottság

A KISZ X. kongresszusát megelőző vitákban, s természetesen magán a kongresszuson is kiderült, az egyesületek és főiskolások leg- sürgetőbb gondjaira gyors megoldást várnak. Azóta nem egy állami rendelkezés bizonyította — az ország anyagi lehetőségeihez mérten próbálja feloldani a feszültségeket. A KISZ Csongrád megyei bizottsága tegnap, csütörtökön ülést tartott, hogy ezek az intézkedések mennyire jelentenek ma megoldást megyénkben, s mit tehet az ifjúsági szövetség a hallgatók érdekeinek hatékonyabb védelmében.

A tanácskozást — amelyen részt vett Gulya Miklós, a KISZ KB osztályvezető-helyettese is — Bódi György, a KISZ KB tagja, az ifjúsági szövetség megyei bizottságának első tíkára vezette. Az egyetemi és főiskolai KISZ-szervezetek munkájának tapasztalatait összegző anyagot Szilágyi János megyei títkár terjesztette a testület elé.

Az eredmények felsorolásában helyet kapott a Szegeden első között bevezetett tanszéki hallgatói képviselői, az intézményi viszonyok alakításában jelentős részt vállaló egyetemi és kari tanácsok, valamint az egyete-

misták szociális körülményeivel foglalkozó diákjelölti bizottságok munkája. A szervezeti keretek tehát jórészt adottak. Az anyagból, valamint a hozzászólásokból azonban kiderült, hogy a hagyományosnak mondott egyetemi gondok — ösztöndíj, menza, kollégium — változatlanul nagy problémát jelentenek megyénk felsőoktatási intézményeiben is. A fiatalok örömmel fogadták az ösztöndíjak emelését. Ugyanakkor a kollégiumi és menzai térítési díjak emelése Szegeden kedvezőtlen visszhangot váltott ki, mivel a kollégiumok műszaki állapota fokozatosan romlik, az épületek zsúfoltak, s a menzai étel mennyisége és minősége is kifogásolható.

A megyei KISZ-bizottság tegnap ülést tartott meg a haladó ifjúsági mozgalmak történetét feltáró kutatás helyzetét (előadó: dr. Hegyi András és Kmetykó Lajos). Intézkedési tervet fogadott el a lakásgazdálkodás új rendszerével kapcsolatos propagandamunka megyei feladatairól (előadó: Szentgyörgyi Pál), míg a középiskolai tanintézetekben lezajlott KISZ-tagfelvételek tapasztalatairól Veszélinov Ágnes tájékoztatta a testületet.